

Πατριαρχική Εγκύκλιος για την Αγία και Μεγάλη Σύνοδο

[/ Πεμπουσία](#)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΣΕΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΘΕΟΥ

Η αγία Ορθόδοξος Εκκλησία μας «ως πορφύραν και βύσσον στολισαμένη» τα αίματα των μαρτύρων της, τα δάκρυα των οσίων της και τους αγώνας και τας θυσίας των ομολογητών της πίστεώς της, εορτάζει σήμερα την ημέραν των ονομαστηρίων της. Ορθώς και δικαίως εκλήθη και καθιερώθη ως «Κυριακή της Ορθοδοξίας» η ημέρα, κατά την οποίαν μετά από περίοδον ενός αιώνος σκληρών αγώνων η αλήθεια έλαμψε και κατίσχυσε του ψεύδους δια της προσκυνήσεως ως φορέων προσωπικής παρουσίας και θείας χάριτος των ιερών εικόνων του σαρκωθέντος Υιού και Λόγου του Θεού και των αγίων Του. Δι αυτού του τρόπου ανεγνωρίσθη και διεκηρύχθη άπαξ έτι ότι «ο Λόγος σαρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν» (Ιωάν. α 14) τιμήσας ούτω και αγιάσας την υλικήν κτίσιν και το σώμα μας, δια να τα καταστήση «κοινωνούς θείας φύσεως» (πρβλ. Β Πέτρ. α 4), μετόχους της θείας χάριτος και ζωής.

Εις την μεγάλην αυτήν και σωτήριοι αλήθειαν, την οποίαν επολέμησαν οι αρνηταί της προσκυνήσεως των ιερών εικόνων, η οδός προς κατίσχυσιν της αληθείας έναντι του ψεύδους, υπήρξε και εις την περίπτωσιν αυτήν εκείνη, την οποίαν ηκολούθησεν η Εκκλησία απ' αρχής καθ' όλην την διαδρομήν της ιστορίας της, και αυτή δεν ήτο άλλη από εκείνην της συνοδικότητος. Η διάκρισις μεταξύ αληθείας και ψεύδους, ορθοδοξίας και αιρέσεως, δεν είναι πάντοτε ευχερής. Και οι αιρετικοί επίστευον και πιστεύουν ότι κατέχουν την αλήθειαν, και θα υπάρχουν πάντοτε εκείνοι, οι οποίοι θα χαρακτηρίζουν ως «αιρετικούς» τους μη συμφωνούντας προς τας απόψεις των. Η Ορθόδοξος Εκκλησία εις την περίπτωσιν αυτήν μίαν και μόνον αυθεντίαν αναγνωρίζει: την Σύνοδον των κανονικών επισκόπων της. Άνευ συνοδικής αποφάσεως η διάκρισις μεταξύ ορθοδοξίας και αιρέσεως δεν είναι δυνατή. Όλα τα δόγματα της Εκκλησίας και οι ιεροί κανόνες της φέρουν την σφραγίδα της συνοδικότητος. Η Ορθοδοξία είναι η Εκκλησία της συνοδικότητος.

Την εκκλησιολογικήν ταύτην αρχήν ανέκαθεν ετόνισεν η Ορθόδοξος Εκκλησία, και την εφαρμόζει πιστώως εις τοπικόν επίπεδον. Τούτο ίσχυεν επί πολλούς αιώνας και επί επιπέδου οικουμενικού η πανορθόδοξου, διεκόπη όμως λόγω ιστορικών συγκυριών επί μακρόν. Σήμερον ευρισκόμεθα εις την ευχάριστον θέσιν να αναγγείλωμεν και επισήμως από της ιεράς ταύτης οικουμενικής καθέδρας ότι, χάριτι Θεού, συμφωνία πάντων των Προκαθημένων των Αγιοτάτων Ορθοδόξων Εκκλησιών, θέλει πραγματοποιηθή η από πενήντα και πλέον ετών αποφασισθείσα Αγία και Μεγάλη Σύνοδος συνόλου της Ορθοδόξου Εκκλησίας εν τη νήσω Κρήτη από 18ης έως 27ης Ιουνίου ε. ε., της οποίας αι εργασίαι θα αρχίσουν δια πανορθόδοξου Θείας Λειτουργίας εν τω εν Ηρακλείω Ιερώ Ναώ του Αγίου Μηνά κατά την μεγάλην και εύσημον ημέραν της Πεντηκοστής, θα συνεχισθούν δε

εν τη Ορθοδόξω Ακαδημία παρά το Κολυμβάριον Χανίων. Της Αγίας και Μεγάλης ταύτης Συνόδου θέλει προεδρεύσει η ημετέρα Μετριότης περιστοιχιζόμενος υπό των λοιπών Προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών, θα μετάσχουν δε ως μέλη αυτής αντιπροσωπείαι εξ αρχιερέων όλων των Εκκλησιών τούτων.

Πρώτιστος σκοπός και σπουδαιότης της Πανορθόδοξου ταύτης Συνόδου είναι να καταδειχθή ότι η Ορθόδοξος Εκκλησία είναι η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, ηνωμένη εν τοις Μυστηρίοις, και μάλιστα τη Θεία Ευχαριστία, και τη Ορθοδόξω πίστει, αλλά και εν τη συνοδικότητι. Διο και προητοιμάσθη αύτη επί μακρόν χρονικόν διάστημα δια σειράς Προπαρασκευαστικών Επιτροπών και Προσυνοδικών Διασκέψεων, ώστε τα Κείμενα των αποφάσεών της να διαπνέωνται υπό ομοφωνίας, και ο λόγος της να εκφέρεται «εν ενί στόματι και μια καρδιά».

Τα θέματα, τα οποία θα απασχολήσουν την Αγίαν και Μεγάλην Σύνοδον, καθορισθέντα πανορθόδοξως ήδη κατά τον χρόνον της αποφάσεως της συγκλήσεώς της, άπτονται κυρίως προβλημάτων εσωτερικής δομής και ζωής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, τα οποία χρήζουν άμέσου διευθετήσεως, ως και ζητημάτων αφορώντων εις τας σχέσεις της Ορθοδοξίας προς τον λοιπόν χριστιανικόν κόσμον και την αποστολήν της Εκκλησίας εις την εποχήν μας. Γνωρίζομεν, βεβαίως, ότι ο κόσμος αναμένει να ακούση την φωνήν της Ορθοδόξου Εκκλησίας επί πολλών εκ των φλεγόντων προβλημάτων, τα οποία απασχολούν τον σύγχρονον άνθρωπον. Αλλά εκρίθη αναγκαίον όπως η Ορθόδοξος Εκκλησία διευθετήση πρώτον τα του οίκου της πριν η εκφέρη λόγον προς τον κόσμον, πράγμα το οποίον δεν έχει παύσει να θεωρή χρέος της. Το ότι μετά την πάροδον τόσων αιώνων η Ορθοδοξία εκφράζει την συνοδικότητά της επί παγκοσμίου επιπέδου αποτελεί το πρώτον και αποφασιστικόν βήμα, το οποίον αναμένεται ότι δια της χάριτος του Θεού μετ ού πολύ θα ακολουθήσουν και άλλα δια της συγκλήσεως, συν Θεώ, και άλλων Πανορθόδοξων Συνόδων.

Αδελφοί αγαπητοί και τέκνα προσφιλή εν Κυρίω,

Τα μεγάλα ιστορικά γεγονότα κατευθύνονται από την χάριν του Θεού ο Οποίος και, τελικώς, είναι ο Κύριος της Ιστορίας. Ημείς σπείρομεν και κοπιώμεν, αλλ ό αυξάνων είναι ο Θεός (πρβλ. Α Κορ. γ , 8). Η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας αποτελεί, όντως, γεγονός ιστορικών και εις τον Θεόν και μόνον εναποθέτομεν την έκβασίν

του. Καλούμεν, όθεν, πάντας τους Ορθοδόξους ανά τον κόσμον πιστούς, κλήρον και λαόν, εις προσευχήν προς τον εν Τριάδι Θεόν όπως στέψη δια των ευλογιών Του το γεγονός τούτο, δια να οικοδομηθή δι αύτοϋ η Εκκλησία Του και δοξασθή το πανάγιον Όνομά Του. Οι καιροί είναι κρίσιμοι και η ενότης της Εκκλησίας δέον να αποτελέση το υπόδειγμα της ενότητος της σπαρασσομένης από διαιρέσεις και

συγκρούσεις ανθρωπότητας. Η επιτυχία της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου είναι υπόθεσις όλων των μελών της Εκκλησίας, τα οποία και καλούνται να επιδείξουν το ενδιαφέρον των δι' αὐτήν. Ἦδη, τα συμφωνηθέντα πανορθόδοξως και υποβαλλόμενα εις την Αγίαν και Μεγάλην Σύνοδον κείμενα δημοσιοποιούνται και τίθενται εις την διάθεσιν παντός καλοπροαιρέτου πιστού προς πληροφορίαν και ενημέρωσίν του, αλλά και προς έκφρασιν της γνώμης του και των προσδοκιών του από την Αγίαν και Μεγάλην Σύνοδον.

Ταύτα αγγέλλοντες παντί τω πληρώματι της ανά την οικουμένην Ορθοδόξου Εκκλησίας κατά την εύσημον ταύτην ημέραν ευχόμεθα ὡς Κύριος ο Θεός δωρήται τη Εκκλησία Αυτοῦ και πάσιν υμῖν πλουσίαν την χάριν και ευλογίαν Του, δώη δε και τω κόσμῳ παντί «την ειρήνην δια παντός εν παντί τρόπῳ» (Β Θεσ. γ , 16).

Εν ἔτει σωτηρίῳ ,βις', κατά μήνα Μάρτιον (κ')

Επινεμήσεως Θ'

+ ο Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος, διάπυρος προς Θεόν ευχέτης

+ ο Περγάμου Ιωάννης, εν Χριστῷ ευχέτης

+ ο Ντένβερ Ησαΐας, εν Χριστῷ ευχέτης

+ ο Ατλάντας Αλέξιος, εν Χριστῷ ευχέτης

+ ο Πριγκηποννήσων Ιάκωβος, εν Χριστῷ ευχέτης

+ ο Προικοννήσου Ιωσήφ, εν Χριστῷ ευχέτης

+ ο Φιλαδελφείας Μελίτων, εν Χριστῷ ευχέτης

+ ο Γαλλίας Εμμανουήλ, εν Χριστῷ ευχέτης

+ ο Δαρδανελλίων Νικήτας, εν Χριστῷ ευχέτης

+ ο Ντητρόιτ Νικόλαος, εν Χριστῷ ευχέτης

+ ο Αγίου Φραγκίσκου Γεράσιμος, εν Χριστῷ ευχέτης

+ ο Σηλυβρίας Μάξιμος, εν Χριστῷ ευχέτης

+ ο Αδριανουπόλεως Αμφιλόχιος, εν Χριστῷ ευχέτης